

▪ Ένα ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός της Ίερας Μητροπόλεώς μας

«Άγιογραφική Σύναξις Α΄»

Ένα έλπιδοφόρο άνοιγμα

Μὲ τὴν **Χάρι τοῦ Θεοῦ**, τὴν εὐχὴ τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τὴν εὐλογία τῶν Αναπληρωτῶν αὐτοῦ Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Κυπριανοῦ καὶ Χρυσοστόμου, πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 8/21 Φεβρουαρίου 2009, (6-9 μ.μ.) ἡ πρώτη «Άγιογραφική Σύναξις», στὸ πλαίσιο τῶν Μαθημάτων γιὰ τὸν χειρισμὸ τοῦ σχεδίου, τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ χρώματος στὴν Άγιογραφία, τὰ ὁποῖα διοργανώνει καὶ παραδίδει τὸ Άγιογραφεῖο τῆς Ίερας Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Ἡ «Σύναξις» ἔγινε στὴν Αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνό.

Τὰ Μαθήματα ἄρχισαν πρὸ τριμήνου μὲ σημαντικὴ συμμετοχὴ Μαθητῶν, κυρίως μέσῳ ἀλληλογραφίας καὶ διαδικτύου ἀπὸ ὅλη τὴν

Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Ἦδη ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαθητῶν ὑπερβαίνει τοὺς πενήντα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ νέες ἐγγραφές παραμένει αὐξημένο.

Ἐνδεικτικὸ τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἀπετέλεσε ἡ συγκινητικὴ προσέλευσις δύο Μαθητῶν Ἀγιογράφων ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, μόνον γιὰ τὴν συμμετοχὴ στὴν «Ἀγιογραφικὴ Σύναξι», ἀφοῦ ἀμέσως μετὰ ἀνεχώρησαν πάλι γιὰ τὴν συμπρωτεύουσα, μὲ σκοπὸ τὴν συμμετοχὴ τους στὴν Κυριακάτικη θεία Λειτουργία!

* * *

Τὸ πρόγραμμα τῆς «Συνάξεως» ἄρχισε προσευχητικῶς καὶ οἱ μικροὶ Μαθητὲς ἀπήγγειλαν Εἰκονολογικὰ τροπάρια, «Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα Σου...», «Τὴν θείαν Εἰκόνα Σου...», κλπ. , ἐνῶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἀκέστῳ σοφώτατος Ἱερομύστα Λουκᾶ, ζωγράφος πανάριστος...», τοῦ προστάτου τῶν Ἀγιογράφων Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἀπήγγειλαν ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι Μαθητὲς.

Ἡ Εἰσήγησις ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς, μὲ θέμα «Τὸ Ἀγιογραφεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, 1961-2009», ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στοὺς νέους Μαθητές, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπολοίπους Εἰκονοφίλους, ἐφ' ὅσον ἡ «Σύναξις» ἦταν ἀνοικτὴ γιὰ κάθε ἐνδιαφερόμενο, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τὴν Αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου,

α) νὰ γνωρίσουν καὶ αὐτὴν τὴν δραστηριότητα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πνευματικοῦ μας Πατέρα, τοῦ πρώτου Ἀγιογράφου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, καὶ τοῦ Ἀγιογραφείου ποὺ ἴδρυσε, καὶ

β) νὰ γνωρίσουν, κυρίως μὲ τὴν βοήθεια ἀναγνώσεως κειμένων τῶν Μοναχοῦ Διονυσίου ἐκ Φουρνᾶ καὶ Φωτίου Κόντογλου, τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποῖους ὀφείλουν νὰ πληροῦν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν *Πάντιμον Τέχνην* καὶ *Ἐπιστήμην* τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγιογραφίας.

Ἐπίσης, ἐτέθησαν ἕξι μακροπρόθεσμοι στόχοι, οἱ ἐξῆς:

α. Ἡ ἀνάδειξις νέων ἱκανῶν Ἀγιογράφων καὶ ἡ ὀλοκλήρωσις, μέσῳ αὐτῶν, τῆς ἀγιογραφήσεως τῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεώς μας.

β. Ἡ ἴδρυσις “κανονικῆς” σχολῆς Ἀγιογραφίας.

γ. Ἡ εἰκονολογικὴ ἐκπαίδευσις τῶν πιστῶν μας, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἡ ὁποία ἤδη ἄρχισε νὰ συντελεῖται μέσῳ τῶν Μαθημάτων.

δ. Ἡ δημιουργία Ἰστοσελίδος - Περιοδικοῦ.

ε. Ἡ δημιουργία Ἀγιογραφείου μὲ ἱεραποστολικοὺς σκοποὺς, μὲ στόχο τόσο τὴν ἀγιογράφησι Εἰκόνων γιὰ Ναοὺς τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν μας στὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες, ὅσο καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῶν

προσπαθειῶν, γιὰ τὴν ἀνακούφισι τῶν δεινῶν, τὰ ὅποια τοὺς πλήττουν: πείνας, δίψας καὶ ἀσθενειῶν.

ζ. Ἡ Ὁρθόδοξος Μαρτυρία στὸν παγκόσμιο χῶρο τῆς Τέχνης καὶ εἰδικώτερα τοῦ χρώματος, τὸν ὁποῖο λυμαίνονται πολλὲς θρησκείες καὶ φιλοσοφίες γιὰ τὴν προώθησι τῶν στόχων καὶ σκοπῶν τους, μὲ θύματα τοὺς ἀνυποψίαστους, οἱ ὅποιοι προσεγγίζουν αὐτὸν τὸν «χῶρο».

Οἱ δύο παρουσιάσεις, ἐπὶ ὀθόνης, μὲ θέματα «Τὸ Παραδεισένιο Περιστεράκι τῆς Ἀγιογραφίας» καὶ «Α΄ Ψηφιακὴ Ἐκθεσις Εἰκόνων: Τὰ δῶρα τοῦ Πατέρα μας», ἔδωσαν ἔμφασι καὶ ἐνίσχυσαν τὸν λόγο τῆς Εἰσηγήσεως μὲ τὴν δύναμι τῆς εἰκόνος, κατὰ τὴν σοφὴ ρῆσι: «ὅσα λέει μιὰ εἰκόνα, δὲν τὰ λένε χίλιες λέξεις».

Στὸ δεύτερο μέρος τοῦ προγράμματος, ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς, ἐπὶ 20ετίαν, Διδάσκαλος τῶν Ἀγιογράφων τῆς Μονῆς μας κ. Φίλιππος Μαρκόπουλος, ἐξέπληξε μὲ τὴν εὐχέρεια καὶ βαθύτητα τοῦ λόγου του καὶ

ἔδωσε τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους νὰ θαυμάσουν τὴν παιδικὴ ἀπλότητα καὶ συγχρόνως σοφία τῶν ζωγραφικῶν τρόπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγιογραφίας.

Εἶναι σημαντικὲς οἱ θέσεις τοῦ Διδασκάλου γιὰ τὴν θέσι τοῦ Ἀγιογράφου στὴν Ἐκκλησία, θέσι ἀπλοῦ διακονητοῦ σὲ ἓνα εἰδικὸ πόστο, χωρὶς κάποια ιδιαίτερη τιμὴ καὶ ἀξία σὲ σχέσι μὲ ὅποιονδήποτε ἄλλον πιστό, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἄμεση ἐξάρτησι καὶ σύνδεσι τῆς τεχνοτροπίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγιογραφίας καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ἔργου τοῦ Ἀγιογράφου μὲ τὴν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ παρουσίασις ἐπὶ πίνακος παραδείγματος γιὰ τὸν χειρισμὸ τῶν χρωμάτων αὐξήσε τὸ γενικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν Μαθητῶν, τὴν ὁποία ἐπεζήτησε ὁ Διδάσκαλος, διηγείρε στὸ ἔπακρον τὸν ἐνθουσιασμὸ τους γιὰ τὶς νέες γνώσεις, πού μὲ τόσο ἀπλό, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἰσχυρὸ καὶ σοφὸ τρόπο τοὺς μεταδίδονταν.

Οί ἐρωτήσεις πού ἐτέθησαν ἀπὸ τοὺς Μαθητές, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀπαντήθηκαν μὲ ἀπλότητα, ἀλλὰ συνάμα καὶ μὲ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια, σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα, μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦν ὅλοι στὴν κατανόησι τοῦ τρόπου χειρισμοῦ τοῦ χρώματος, μὲ ἀπώτερο στόχο τὴν ἔκφρασι τῆς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, (χρῆσις τριῶν μόνο βασικῶν χρωμάτων γιὰ τὴν δημιουργία ὁποιουδήποτε ἄλλου χρώματος, τριῶν ἐπιπέδων καὶ δύο γραμμῶν γιὰ τὴν ἀγιογράφησι κάθε στοιχείου Εἰκόνος κλπ).

* * *

Ἡ «Σύναξις» ἔκλεισε μὲ τὴν προσφορὰ τοῦ φωτογραφικοῦ Λευκώματος τῆς Μονῆς μας, ὡς ἀναμνηστικοῦ δώρου, στὸν ἀγαπητὸ Διδάσκαλό μας καὶ τὴν καταληκτικὴν προσευχὴ «Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...».

Στὴν ἔξοδο ἅπαντες κεράστηκαν γλύκυσμα καὶ ἀναψυκτικό, τὰ ὁποῖα προσέφεραν εὐγενῶς Μαθητὲς τοῦ προγράμματος. Μοιράστηκαν ἐπίσης σὲ ὅλους ἐκτυπωμένες ἀπὸ τὴν Μονὴ μας Εἰκόνες τοῦ προστάτου τῶν Ἀγιογράφων Ἀποστόλου Λουκᾶ, ἀγιογραφούντος τὴν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ὡς ἐνθυμίου τῆς πρώτης αὐτῆς «Ἀγιογραφικῆς Συνάξεως»,

τοῦ προστάτου τῶν Μαθημάτων μας Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς καὶ τῆς Δευτέρας τοῦ Κυρίου Παρουσίας. Οἱ Μαθητὲς ἐφωδιάστηκαν ἐπιπλέον μὲ χρῆσιμο πίνακα, ὅπου ἀναγράφονται τὰ «Ἀπαραίτητα» γιὰ τὴν ἑναρξὶ ἀγιογραφῆσεως Εἰκόνος.

Ἡ χαρὰ ὅλων ἦταν ἐμφανής, ἡ ὠφέλεια μεγάλη καὶ ἀναμφισβήτητη, παρ' ὅλες τὶς ἀτέλειες μιᾶς πρώτης τέτοιας προσπάθειας, καὶ ἡ ἐλπίδα γιὰ συνέχεια ἔγινε βεβαιότητα, ἂν ὁ Θεὸς εὐλογήσῃ, ἀφοῦ ὁ Διδάσκαλος ἀνταποκρίθηκε θετικά, μὲ ἀγάπη καὶ καλωσύνη, στὸ αἶτημα τῶν Μαθητῶν νὰ εἶναι μαζί μας καὶ στὴν δεύτερη «Σύναξι» μας.

**Τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν, τῷ δωρουμένῳ ἡμῖν τὰ πάντα,
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!**

+ Μ. Γ.
8/21.2.2009